

Ηχηρή παρέμβαση Νικολούδη στη Βουλή για μίζες

Στο σκανδαλώδες και πολυπλόκαμο σύστημα της «μίζας» που είχε στηθεί στη χώρα, με πρωταγωνιστές εντός και εκτός των συνόρων, και που η λειτουργία του κόστισε στην ελληνική οικονομία πολλές δεκάδες δισεκατομμύρια, αναφέρθηκε σε παρέμβασή του από τη Βουλή, κατά την έναρξη της συνεδρίασης της Επιτροπής για το Λογιστικό Έλεγχο του Χρέους, ο αρμόδιος για την καταπολέμηση της διαφθοράς υπουργός Επικρατείας Παν. Νικολούδης. Αφού, δε, έδωσε με συγκεκριμένα παραδείγματα γεύση ως προς το εύρος του φαινομένου, σημείωσε ότι οι ευθύνες πρέπει να καταλογιστούν όχι μόνο στους αποδέκτες, αλλά και στους «χορηγούς» του παράνομου χρήματος.

«Δεν υπάρχει και νομίζω ότι δεν μπορεί να υπάρξει η παραμικρή αμφιβολία, ότι μία από τις βασικές αν όχι η βασικότερη αιτία για την οποία αυτή η χώρα περιήλθε στη γνωστή κατάσταση, τη λεγόμενη «κατάσταση της οικονομικής κρίσης», είναι η διαφθορά η οποία εμφανίστηκε ως ενδημικό φαινόμενο σε όλες τις δημόσιες συμβάσεις και κυρίως στις συμβάσεις που αυτή η χώρα για δεκαετίες –κυρίως στην πρώτη δεκαετία του καινούριου αιώνα, δηλαδή από το 2000 έως το 2010- υπέγραψε με εταιρείες που βρίσκονταν κατά κύριο λόγο στο εξωτερικό», είπε χαρακτηριστικά ο κ. Νικολούδης

«Εδώ» συνέχισε, «τίθεται το πρώτο ζήτημα: η χώρα αυτή χαρακτηρίστηκε από πολλούς, άλλοτε δικαιολογημένα και άλλοτε –τις περισσότερες φορές- αδικαιολόγητα, ως μια χώρα διεφθαρμένη. Εάν μια χώρα είναι διεφθαρμένη, δηλαδή εάν οι πολίτες της είναι διεφθαρμένοι, εάν οι μισοί διαφθείρουν τους άλλους μισούς, η χώρα αυτή είναι κατά μία έννοια δίκαιο να πληρώνει τις δικές της αδυναμίες. Ωστόσο, από αυτό το σημείο αρχίζει η αμφισβήτηση κάποιων βασικών στοιχείων και η ανάγκη να αναδειχθούν κάποια χαρακτηριστικά αυτής της έννοιας που λέμε διαφθορά.

Η διαφθορά» υπογράμμισε ο κ. Νικολούδης, «είναι σαν το ταγκό που χορεύεται από δύο. Δεν μπορεί να υπάρχει κάποιος που παίρνει χρήματα, αν προηγουμένως δεν βρεθεί κάποιος που έχει την διάθεση να του προσφέρει τα παράνομα χρήματα. Και αυτό είναι ένα βασικό στοιχείο που αν δεν το ξεχωρίσουμε από την αρχή, είναι πολύ πιθανό ότι θα οδηγηθούμε συνεχώς σε λάθος συμπεράσματα».

Στη συνέχεια, αίσθηση προκάλεσε το γεγονός ότι ο υπουργός Επικρατείας προχώρησε σε συνοπτική καταγραφή τριών κατηγοριών περιπτώσεων όπου καταγράφονται έκνομη δραστηριότητα κατά τη σύναψη συμβάσεων εκ μέρους του δημοσίου, μιλώντας μεταξύ άλλων για μίζες που κυμαίνονται από 2% έως και 23%, υπογραμμίζοντας πως όλα τα

παραδείγματα που παρουσίασε είναι «απολύτως υπαρκτά και απολύτως ακριβή»:

Πρώτον: «Είναι πλήρως διακριβωμένο ότι σε πάρα πολλές περιπτώσεις συμβάσεων αγοράς οπλικών συστημάτων που υπέγραψε το Υπουργείο Εθνικής Αμυνας, η παράνομη προμήθεια, ή άλλως «μίζα», που δινόταν σε Έλληνες αξιωματούχους –προκειμένου με παράνομο τρόπο να συμβάλουν στην κατάρτιση αυτών των συμβάσεων- ήταν κατά μέσο όρο 4%. Απώλεια για το ελληνικό Δημόσιο; Δισεκατομμύρια. Στο συντριπτικά μεγαλύτερο ποσοστό των συμβάσεων αυτών, ήταν έξω από τη χώρα εκείνοι που πουλούσαν τα όπλα και που έδιναν τα χρήματα, τα οποία κάποιοι όντως μέσα στη χώρα παρανόμως εισέπρατταν.

Δεύτερον: «Στις συμβάσεις προμήθειας παντός είδους αγαθών και υπηρεσιών εκ μέρους του ελληνικού δημοσίου, το περίπου θεσμοθετημένο ποσοστό προμήθειας ήταν 2%-2,5%. Εδώ, αντιθέτως με την προηγούμενη κατηγορία, το κυρίαρχο μερίδιο στις συμβάσεις αυτές, το είχαν εταιρείες εντός της χώρας».

Τρίτον: «Συμβάσεις προμήθειας ιατροφαρμακευτικού υλικού από τα Δημόσια νοσοκομεία και γενικότερα από φορείς του Δημοσίου. Το ποσοστό παράνομης προμήθειας έφτανε το απίστευτο ποσοστό του 23%! Το ποσοστό αυτό που κυριολεκτικά σοκάρει, δεν είναι το μόνο στοιχείο το οποίο χαρακτηρίζει αυτού του είδους τις συμβάσεις. Εδώ, έχουμε μια διαδικασία όπου ο εντοπισμός των υπηρεσιακών φορέων που έπρεπε προσεγγιστούν για να γίνει η δουλειά, η διακίνηση μέσα από πολυπλόκαμους διαδρόμους των μαύρων ταμείων, των χρημάτων που προορίζονταν για τη δωροδοκία, και εν τέλει ο τρόπος με τον οποίο αυτά τα χρήματα δίνονταν, είχε πραγματικά αναχθεί σε επιστήμη. Είχε σχεδιαστεί με τρόπο ώστε να είναι πάρα πολύ δύσκολη η σύλληψη εκείνων που συμμετείχαν στις έκνομες δραστηριότητες. Στην τρίτη αυτή κατηγορία, το συντριπτικά μεγαλύτερο ποσοστό αυτών που πωλούσαν το φαρμακευτικό υλικό, ήταν εταιρείες εκτός αυτής της χώρας. Η απώλεια για το κράτος εδώ ήταν πολλές δεκάδες δισεκατομμύρια».

Κλείνοντας την ομιλία του ο κ. Νικολούδης έκανε λόγο για «διττά έκνομες ενέργειες» καθώς, όπως είπε, αφορούσαν πρόσωπα και φορείς εντός και εκτός της χώρας. Υπό αυτό την έννοια, τόνισε, «ως τελικό συμπέρασμα εξάγεται πως οι οικονομικές συνέπειες από τις ενέργειες αυτές, θα πρέπει να βαρύνουν και εκείνους στους οποίους τα παράνομα χρήματα ήρθαν, αλλά και αυτούς από τους οποίους τα παράνομα χρήματα προήλθαν. Μια τέτοια πράξη, είναι πράξη δικαιοσύνης», κατέληξε.

Πηγή

<http://www.kathimerini.gr>